

NAD LÕPETASID AEGSASTI

Praegusel ajal ei ole paljud AA-sse tulijad veel jõudnud alkoholismi viimastesse staadiumitesse, ehkki pikapeale võinuks see nende kõigiga juhtuda.

Paljudel neist on vedanud sellega, et neil on olnud vähe või üldse mitte kokkupuudet deliiriumi, haiglate, hullumajade ja vanglatega. Mõned olid rängalt joonud ja neil esines ka üksikuid tõsiseid vahejuhtumeid, kuid paljude jaoks polnud joomine midagi rohkemat kui ajuti kontrolli alt väljuv nuhtlus. Harva olid nad kaotanud kas tervise, töö, perekonna või sõbrad.

Miks tulevad niisugused mehed ja naised AA-sse?

Järgnevad seitseteist inimest annavad sellele küsimusele vastuse. Need inimesed mõistsid, et neist olid saanud tõelised või potentsiaalsed alkohoolikud, ehkki nendega ei olnud veel midagi väga hullu juhtunud.

Nad taipasid, et korduv suutmatus oma joomist kontrollida, kuigi nad seda tahtsid, oli probleemjoomisele viitav eluohtlik sümptom. See ühes süvenevate tundeeluhäiretega veenis neid, et nad on juba kompulsiivse alkoholismi küüsis ja täielik häving on ainult aja küsimus.

Nähes seda ohtu, pöördusid nad AA poole. Nad mõistsid, et lõpptulemusena on alkoholism sama surmatoov haigus nagu vähk. Loomulikult ei jää ükski terve mõistusega inimene ootama, et pahaloomuline kasvaja muutuks surmavaks tõveks, enne kui ta abi otsima hakkab.

Seetõttu on need seitseteist AA-last ja sajad tuhanded nendesugused pääsenud aastaid kestvast lõputust piinast. Nad võtavad selle kokku nii: „Me ei jäänud ootama põhja jõudmist, sest tänu Jumalale nägime me seda põhja. Tegelikult oli põhi see, mis üles kerkis ja meile hoobi andis. See tõi meid Anonüümsetesse Alkohoolikutesse.”